JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
16 päivänä joulukuuta 1999 *

Johdanto

1. Oberster Gerichtshof, joka on käsiteltävänä olevassa asiassa Itävallan tasavallan ylin yleinen tuomioistuin, tiedustelee tällä ennakkoratkaisukysymyksellä, voidaanko väärennösten torjunnasta annettua yhteisön säännöstöä soveltaa siinä tapauksessa, että tavaran lähettäjän tai vastaanottajan sekä oikeuksiaan loukatuiksi väittävän tavaramerkin haltijan kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa.

2. Kyseessä oleva oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvä seikka liittyy Revision-valitukseen, jolla pyritään selvittämään, mikä tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan pääasian. Yhteisön oikeudessa ei sen nykytilassa ole säännöksiä, joilla voisi olla vaikutusta tällaisia asioita käsittelemään pyydetyn kansallisen tuomioistuimen alueelliseen toimivaltaan, joten en enää palaa tähän kysymykseen.

Tosiseikat

3. Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, pääasian kantaja on yhtiö, jonka kotipaikka on New York ja joka on useiden kaikkialla maailmassa tunnettujen [1] ja muun muassa Itävallassa rekisteröityjen sana- ja kuviomerkkien haltija. Vedottuaan näihin oikeuksiin kantaja sai toimivaltaisilta tulliviranomaisilta päätöksen, jolla väliaikaisesti pysäytettiin tulliin 633 kolmannesta maasta peräisin olevaa ja erääseen Puolassa sijaitsevaan yritykseen matkalla ollutta Polo/Laurenin T-paitaa, jotka oli pyydetty asetettaviksi suspensiomenettelyyn.

Asiaa koskeva yhteisön lainsäädäntö

4. T-paidat pysäytettiin tulliin väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovu-

1 — Eräässä yhdysvaltalaisen nykykirjallisuuden myyttisessä romaanissa päähenkilö Bateman löytää kotiin tullessaan postin joukosta *Polo Ralph Laurenin* luettelon (s. 85) ja ostaa samanmerkkisen pyjaman (s. 330); toisessa kohdassa hän istuu Harryn baarissa New Yorkissa ja huomaa, että Todd Hamlin käyttää *Ralph Laurenin* vyötä (s. 102); Craig McDermott syö lounasta Yale Clubilla pukeutuneena lampaan- ja kasmirvillaiseen klubitakkiin ja kampavillaflanellihousuihin, kaikki *Ralph Laurenilta* (s. 179); kovaonnisen Bethanyn huudot tukahdutetaan *Ralph Laurenin* kamelinkarvatakkiin (s. 278); Bateman ja Evelyn kietoutuvat muhkeisiin *Polo Ralph Lauren* -pyyhkeisiin käytyään yöllä uinnilla Hamptoneissa (s. 317) (Ellis, Bret Easton, *Amerikan Psyko*, 6. painos, Helsinki, 2000 (suomentanut Erkki Jukarainen)).

* — Alkuperäinen kieli: espanja.

tuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen kieltämistä koskevista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3295/94 (jäljempänä asetus) nojalla. [2]

5. Asetuksen tavoitteena on estää väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden markkinoillesaattaminen ja mahdollistaa tätä varten sellaisten tavaroiden laitonta kauppaa ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen (johdanto-osan toinen perustelukappale).

Näin ollen asetuksessa määritetään yhtäältä edellytykset, joilla tulliviranomaisten on toteutettava toimenpiteitä, kun väärennetyiksi tai laittomasti valmistetuiksi epäiltyjä tavaroita ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi, vietäviksi tai jälleenvietäviksi tai todetaan *suspensiomenettelyyn asetettujen* tavaroiden tarkastuksen yhteydessä (1 artiklan 1 kohdan a alakohta), ja toisaalta toimenpiteet, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava näiden tavaroiden osalta, kun niiden on todettu tosiasiallisesti olevan väärennettyjä tai laittomasti valmistettuja (1 artiklan 1 kohdan b alakohta).

6. Asetuksen 3 artiklan mukaan tavaramerkin ja/tai oikeuden haltija, tekijänoikeuden, lähioikeuden tai mallioikeuden haltija (jäljempänä oikeudenhaltija) voi esittää tulliviranomaisen toimivaltaiselle yksikölle kirjallisen hakemuksen, jossa se pyytää tulliviranomaisia ryhtymään toimenpiteisiin väärennetyiksi tai laittomasti valmistetuiksi epäilemiensä tavaroiden osalta. Tähän hakemukseen on sisällytettävä tavaroiden täsmällinen kuvaus ja todistus siitä, että hakija on oikeudenhaltija. Toimivaltaiset tulliviranomaiset käsittelevät sen jälkeen hakemuksen ja antavat hakijalle viipymättä kirjallisen tiedon päätöksestä.

7. Asetuksen 5 artiklassa säädetään, että myönteinen päätös oikeudenhaltijan hakemukseen on annettava välittömästi tiedoksi niille jäsenvaltiossa oleville tullitoimipaikoille, joita kyseisessä hakemuksessa tarkoitettujen väärennetyiksi tai laittomasti valmistetuiksi epäiltyjen tavaroiden oletetaan koskevan.

8. Asetuksen 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että kun tullitoimipaikka, jolle on annettu tieto oikeudenhaltijan hakemusta koskevasta myönteisestä päätöksestä, toteaa hakijaa tarvittaessa kuultuaan, että tavarat vastaavat päätöksen kohteena olevista väärennetyistä tai laittomasti valmistetuista tavaroista annettua kuvausta, sen on lykättävä

2 — EYVL L 341, s. 8.

tavaran luovutusta tai otettava kyseiset tavarat haltuunsa.

9. Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (jäljempänä tullikoodeksi)[3] 84 artiklan 1 kohdan mukaan "suspensiomenettelyllä" tarkoitetaan muiden kuin yhteisötavaroiden osalta muun muassa ulkoista passitusmenettelyä.

10. Tullikoodeksin 91 artiklan 1 kohdan mukaan "ulkoisessa passitusmenettelyssä on seuraavien tavaroiden voitava liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen:

a) muut kuin yhteisötavarat tuontitullitta tai ilman muita maksuja ja niihin sovellettavia kauppapoliittisia toimenpiteitä;

b) yhteisötavarat, joihin kohdistetaan niiden vientiä kolmansiin maihin edellyttävä yhteisön toimenpide ja vastaavat vientiä koskevat tullimuodollisuudet".

3 — EYVL L 302, s. 1.

Ennakkoratkaisukysymys

11. Oberster Gerichtshof päätti 29.9.1998 lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen kieltämistä koskevista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3295/94 (EYVL L 341, 30.12.1994) 1 artiklaa tulkittava niin, että asetusta voidaan soveltaa myös silloin, kun Euroopan yhteisöön kuulumattomasta maasta toiseen Euroopan yhteisöön kuulumattomaan maahan passitettavat, asetuksessa tarkemmin määriteltyjen kaltaiset tavarat väliaikaisesti pysäytetään tulliin niiden kauttakuljetuksen aikana jossakin jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisten tämän asetuksen nojalla suorittamin toimenpitein oikeuksiaan loukatuiksi väittävän sellaisen oikeudenhaltijan hakemuksesta, jonka yrityksen kotipaikka on kolmannessa maassa?"

Esitetyt huomautukset

12. Huomautuksia esittäneistä tahoista ainoastaan Saksan hallitus katsoo, ettei asetusta voida soveltaa sellaisten väärennetyiksi epäiltyjen tavaroiden ulkoiseen passitukseen, joiden oikeudenhaltijana on muu kuin yhteisön yritys.

Saksan hallituksen mukaan asetus, jonka tavoitteena on suojella sisämarkkinoita, ei mahdollista sitä, että kansalliset tulliviranomaiset voisivat ryhtyä toimenpiteisiin pelkkien kauttakulkutavaroiden osalta. Tätä tulkintaa vahvistaa väärennettyjen tavaroiden torjunnasta 25.1.1999 annettu asetus,[4] jolla muun muassa laajennetaan velvollisuutta ryhtyä toimenpiteisiin vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirrettyihin tavaroihin.

13. Pääasian kantaja sekä Itävallan, Ranskan ja Suomen hallitukset ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että asetuksen ja tullikoodeksin säännöksistä yhdessä tarkasteltuina seuraa, että asetusta on sovellettava nyt esillä olevaan asiaan. Lisäksi ne katsovat lähinnä, että toimenpiteiden soveltaminen suspensiomenettelyyn asetettuihin tavaroihin on kaupallista suojautumista, joka on perusteltua, jotta kaikki väärennetyiksi epäillyt tavarat voidaan tehokkaasti poistaa markkinoilta, ilman että oikeudenhaltijan kansalaisuudella voi olla siihen vaikutusta.

14. Suomen hallitus ja komissio toteavat niin ikään, että asetuksen antaminen edistää Maailman kauppajärjestössä (TRIPS-sopimuksessa) sovittujen kauppaan liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa koskevien määräysten antamista yhteisön tasolla. Suomen hallitus korostaa, että kyseisen tuomioistuimen ehdottamaan suppeaan tulkintaan voi liittyä sellainen vaara, että yhteisön alueen kautta kulkevat väärennetyt tavarat päätyvät sisämarkkinoille.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

15. Kirjaimellisen tulkinnan perusteella ei ole epäilystäkään siitä, etteikö asetus kattaisi nyt esillä olevan asian kaltaisia asioita. Asetuksen nimestä, sen johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta ja sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdasta käy ilmi, että sen tarkoituksena on säännellä tulliviranomaisten toteuttamia toimenpiteitä, kun väärennetyiksi tai laittomasti valmistetuiksi epäiltyjä tavaroita ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi, vietäviksi tai jälleenvietäviksi tai kun

4 — Asetuksen N:o 3295/94 muuttamisesta 25.1.1999 annettu neuvoston asetus N:o 241/1999 (EYVL L 27, s. 1).

ne todetaan *suspensiomenettelyyn asetettujen* tavaroiden tarkastuksen yhteydessä. "Suspensiomenettely" on tekninen käsite, jolla tarkoitetaan yleisesti tullikoodeksin 84 artiklan 1 kohdan mukaan "tullivarastointia", "sisäistä jalostusta suspensiojärjestelmää soveltaen", "tullivalvonnassa tapahtuvaa jalostusta", "väliaikaista maahantuontia" ja *"ulkoista passitusta"* koskevia tullimenettelyitä. Tullikoodeksissa niin ikään määritellään "ulkoinen passitus" sen sisällön perusteella. Ulkoisessa passituksessa on muiden kuin yhteisötavaroiden voitava liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen tuontitullitta tai ilman muita maksuja ja niihin sovellettavia kauppapoliittisia toimenpiteitä (yhteisön tullikoodeksin 91 artiklan 1 kohdan a alakohta). Näin ollen asetusta on tarkoitus soveltaa nimenomaisesti yhteisön tullialueen kautta kulkeviin, kolmannesta maasta peräisin oleviin ja toiseen kolmanteen maahan matkalla oleviin tavaroihin.

16. Toisaalta asetuksessa tarkoitetaan "väärennetyillä tavaroilla" *kaikkia* tavaroita, jotka on luvattomasti varustettu sellaisella tavaramerkillä, joka eri tavoin — joiden luetteleminen ei ole tarkoituksenmukaista — "yhteisön lainsäädännön tai sen jäsenvaltion, jossa pyyntö tulliviranomaisille toimenpiteiden toteuttamiseksi on tehty, lainsäädännön mukaan loukkaa tavaramerkin haltijan oikeuksia" (1 artiklan 2 kohdan a alakohta). Tämä pitää paikkansa täysin riippumatta siitä, mikä on oikeudenhaltijan yrityksen kotipaikka tai kansalaisuus.

17. Näin ollen asetuksen kirjaimellisesta tarkastelusta seuraa, ilman että perustellulle epäilylle jää tilaa, että sen säännöksiä on sovellettava siinä tapauksessa, että yhteisön ulkoisessa passituksessa on kolmannesta maasta peräisin olevia ja toiseen kolmanteen maahan matkalla olevia väärennetyiksi epäiltyjä tavaroita, joiden oikeudenhaltijana olevan yrityksen kotipaikka on yhteisön alueen ulkopuolella.

18. Asetuksen N:o 241/1999 [5] antaminen ei suinkaan kumoa esittämääni kirjaimellista tulkintaa vaan pikemminkin vahvistaa sen. Kyseisessä asetuksessa nimittäin noudatetaan tältä osin samaa rakennetta kuin asetuksessa N:o 3842/86 [6] ja asetuksessa N:o 3295/94 laajentamalla kansallisten viranomaisten toimimismahdollisuus koskemaan yhä useampia tullimenettelyitä.

19. On sen sijaan toinen asia, *täytyykö* asetusta perustamissopimuksen tavoitteet huomioon ottaen soveltaa tilanteisiin, joilla ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tällöin olisi selvitettävä, onko asetuksen säännösten kirjaimellisen tulkinnan sijasta valittava toisenlainen, teleologinen tulkinta, jonka mukaan yhteisön säännöstön soveltaminen edellyttää, että — ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen sanoin — konkreettisen toimenpiteen voidaan "katsoa vaarantavan jäsenval-

5 — Mainittu alaviitteessä 4.

6 — Tuoteväärennösten luovutuksen vapaaseen liikkeeseen kieltävistä toimenpiteistä 1 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3842/86 (EYVL L 357, s. 1).

tioiden välisen kaupan vapautta" tavalla, joka voi haitata valtioiden välisiä yhtenäisiä markkinoita koskevien tavoitteiden toteutumista. Kyseinen tuomioistuin mainitsee tästä esimerkkinä yhteisön vapaan kilpailun järjestelmän.

Vaikka viimeksi esitetty tulkinta ei olisi asetuksen säännösten perusteella mahdollinen, voitaisiin vielä perustella, että siltä osin kuin asetuksella ilmeisesti pyritään sääntelemään muita kuin yhteisön tilanteita, yhteisöjen tuomioistuimen olisi arvioitava asetuksen yhteensopivuus sitä hierarkkisesti ylempänä olevan yhteisön säännöstön kanssa ja tarvittaessa todettava se pätemättömäksi EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan nojalla.

20. Ensiksikin katson, että joka tapauksessa ei ole oikeudellista merkitystä sillä, onko tavaramerkin haltijan tai oikeudenhaltijan yrityksen kotipaikka yhteisön ulkopuolella. Tärkeää on, että loukatuksi väitettyä oikeutta suojellaan yhteisön alueella joko yhteisön säännöstön tai sen jäsenvaltion, jossa toimenpiteitä koskeva hakemus on tehty, lainsäädännön nojalla (asetuksen 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen luetelmakohta). [7]

7 — Näin on ollut vuonna 1883 tehdystä Pariisin yleissopimuksesta lähtien; yleissopimuksen mukaan "tavarat, joihin on luvattomasti pantu tehtaan- tai kauppamerkki — —, ovat otettavat takavarikkoon niitä tuotaessa semmoisiin liittoon kuuluviin maihin, joissa tuolla merkillä — — on oikeus lain suojaan" (9 artikla).

21. Toiseksi mielestäni ei voida ehdottoman varmasti todeta, että muiden kuin yhteisötavaroiden ulkoinen passitus olisi sisämarkkinoista erillistä toimintaa. Ulkoiselle passitukselle, kuten muillekin suspensiomenettelyille, on luonteenomaista, että ne perustuvat tietynlaiseen oikeudelliseen rakennelmaan. Tähän menettelyyn siirretyistä tavaroista ei kanneta vastaavaa tuontitullia eikä niihin sovelleta muita kauppapoliittisia toimenpiteitä eli niitä kohdellaan *siten kuin* ne eivät olisi tulleet yhteisön alueelle. Tätä rakennelmaa ei ole syytä ulottaa sen alkuperäistä alaa pitemmälle. Tosiasiassa kyseiset tavarat on tuotu kolmannesta maasta ja kulkevat yhden tai useamman jäsenvaltion kautta ennen niiden viemistä toiseen kolmanteen maahan. Tiettyjen tavaroiden asettaminen ulkoiseen passitusmenettelyyn on siis, kuten tuontitoimintakin, olennaisesti yhteisön toimintaa. Tätä johtopäätöstä tukee sekin, että — kuten useat hallitukset ovat korostaneet — yhteisön kautta kulkevat väärennetyt tavarat saattavat välttyä tarkastuksilta ja päätyä yhteisön markkinoille.

22. En näe minkäänlaista syytä hylätä asetuksen kirjaimellista tulkintaa enkä varsinkaan pitää sitä pätemättömänä nyt esillä olevan asian kaltaisissa asioissa. Päinvastoin katson, että asetukselle on olemassa riittävä oikeusperuste, jotta sitä voidaan soveltaa sellaisiin tilanteisiin, joilla ei suppeasti tulkiten ole välitöntä vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

23. Tosiasiassa tähän asiaan ei voida yleisesti soveltaa yhteisön vapaan kilpailun järjestelmään sovellettavia periaatteita, kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ehdottaa. Asetus N:o 3295/94 on annettu EY:n perustamissopimuksen 113 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 133 artikla) perusteella, jossa määrätään muun muassa yhteisen kauppapolitiikan välineistä. Kyseisen artiklan 1 kohdan mukaan "yhteinen kauppapolitiikka perustuu yhtenäisiin periaatteisiin etenkin tullien muuttamisessa, tulli- ja kauppasopimusten tekemisessä, vapauttamista koskevien toimenpiteiden yhtenäistämisessä, vientipolitiikassa sekä kauppaa suojaavissa toimenpiteissä, kuten polkumyynti- ja tukipalkkiotapauksissa toteutettavissa toimenpiteissä".

24. Yhteisöjen tuomioistuin on jo pitkään katsonut, että yhteisön kauppapolitiikan edellytyksenä olevan tulliliiton moitteettoman toiminnan takia on perusteltua tulkita laajasti muun muassa perustamissopimuksen 113 artiklaa sekä niitä toimivaltuuksia, joita toimielimillä on eri määräysten nojalla, jotta niillä voitaisiin sekä itsenäisin että sopimusperusteisin toimenpitein säädellä ulkomaankauppaa. [8] Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan myös yhteisen kauppapolitiikan täytäntöönpano edellyttää, että käsitettä ei tulkita suppeasti, sillä suppea tulkinta voisi aiheuttaa ongelmia yhteisön sisäisessä kaupassa niiden erojen vuoksi, joita syntyisi tietyillä aloilla taloussuhteissa yhteisön ulkopuolisiin maihin. [9]

25. Yhteisöjen tuomioistuin on niin ikään torjunut 113 artiklan sellaisen tulkinnan, jolla "yhteinen kauppapolitiikka rajoitettaisiin ainoastaan sellaisten keinojen käyttöön, joilla pyritään vaikuttamaan pelkästään ulkomaankaupan perinteisiin näkökohtiin", ja se on sitä vastoin todennut, että "ulkomaankauppaa koskevat kysymykset on hoidettava ottaen huomioon laajempi näkökulma", mistä on osoituksena, että "113 artiklan luettelo kauppapolitiikan kohteista —— ei ole tyhjentävä". [10]

26. Tämän laajan tulkinnan perusteella voidaan todeta, että perustamissopimukseen sisältyvää poikkeusta [11] lukuun ottamatta 113 artiklassa määrätään yhtenäisistä periaatteista kaikissa yksipuolisissa ja sopimusperusteisissa toimenpiteissä, joilla pyritään sääntelemään kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa, näiden toimenpiteiden sisällöstä tai tavoitteista riippumatta. [12] Tavoitteiden osalta yhteisön on valvottava, että EY:n perustamissopimuksen 110 artiklassa (josta on tullut EY 131 artikla) mainittujen maailmankaupan etujen ja muiden yhteisöpolitiikan alojen tavoitteiden välillä säilyy järkevä tasapaino. [13]

27. Rajat ylittävään kauppaan liittyviä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat tietyt määräykset ovat yhteisöjen tuomioistuimen

8 — Asia 8/73, Massey-Ferguson, tuomio 12.7.1973 (Kok. 1973, s. 897, 4 kohta; Kok. Ep. II, s. 139).

9 — Lausunto 1/78, 4.10.1979 (Kok. 1979, s. 2871, 45 kohta).

10 — Idem.

11 — Esimerkiksi henkilöiden vapaan liikkuvuuden, maatalouden, liikenteen ja palveluiden alalla.

12 — Ks. Ehlermann, C. D., "The scope of Article 113 of the EEC Treaty, Études de droit des Communautés européennes", *Mélanges offerts à Pierre-Henri Teitgen*, Pariisi, 1984, s. 145, erityisesti s. 152.

13 — Yhteinen maatalouspolitiikka, ks. asia 112/80, Firma Anton Dürbek, tuomio 5.5.1981 (Kok. 1981, s. 1095, 43 kohta).

tarkoittamassa dynaamisessa merkityksessä kansainvälisten kauppasäännösten olennainen osa. Yhteisöjen tuomioistuinta oli lausunnossa 1/94 [14] pyydetty ratkaisemaan, oliko yhteisöllä yksinomainen toimivalta tehdä muun muassa sopimusta kauppaan liittyvistä teollis- ja tekijänoikeuksien näkökohdista, tuoteväärennösten kauppa mukaan lukien (tunnetaan nimellä TRIPS-sopimus), joka on otettu Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteeksi. TRIPS-sopimuksen osan III luvulla 4, joka koskee teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanokeinoja, on oma vastineensa tuoteväärennösten kaupan kieltävistä toimenpiteistä annetun ensimmäisen neuvoston asetuksen säännöksissä. [15]

28. Samat yleiset näkökohdat pätevät asetukseen N:o 3295/94, jossa tältä osin laajennetaan väärennetyiksi epäiltyjen tavaroiden haltuunotto muihin tullimenettelyihin, kuten passitusmenettelyyn. [17] Kuten olen aikaisemmin todennut, myös tässä menettelyssä on kyse tavaran tuonnista ja mahdollisesti sen myöhemmästä jälleenviennistä.

29. Tässä yhteydessä on syytä mainita asiassa 275/87, komissio vastaan neuvosto, 2.2.1989 annettu tuomio, [18] jolla kumottiin toisesta suspensiomenettelystä eli väliaikaisesta maahantuonnista annettu asetus N:o 2096/87 [19] siltä osin kuin sen yksinomaisena oikeudellisena perustana ei ole EY:n perustamissopimuksen 113 artikla. [20]

Yhteisöjen tuomioistuin totesikin, että asetuksen perustana, siltä osin kuin kysymyksessä on kielto asettaa tuoteväärennöksiä vapaaseen vaihdantaan, käytettiin oikein perustamissopimuksen 113 artiklaa. "Itse asiassa kysymys on toimenpiteistä, jotka tullivirkailijoiden on yhteisön ulkorajoilla toteutettava. Koska yhteisön toimielimet voivat itsenäisesti toteuttaa tämäntyyppisiä toimenpiteitä EY:n perustamissopimuksen 113 artiklan perusteella, yhteisölle yksin kuuluu tätä koskevien kansainvälisten sopimusten tekeminen." [16]

30. Näin ollen ei ole epäilystäkään, että yhteisöllä oli perustamissopimuksen 113 artiklan mukaisesti oikeus ottaa käyttöön yhteinen säännöstö suspensiomenettelyn ja ulkoisen passituksen yhteydessä tapahtuvaa tuoteväärennösten valvontaa

14 — Lausunto 1/94, 15.11.1994 (Kok. 1994, s. I-5267).

15 — Asetus N:o 3842/86, mainittu alaviitteessä 6.

16 — Lausunto 1/94, 55 kohta.

17 — On syytä panna merkille, että asetus N:o 3295/94 on annettu yksinomaan EY:n perustamissopimuksen 113 artiklan perusteella, toisin kuin sen edeltäjä, asetus N:o 3842/86, joka on annettu 113 ja 235 artiklan perusteella.

18 — Asia 275/87, Kok. 1989, s. 259 (julkaistu lyhennelmänä).

19 — Konttien väliaikaisesta maahantuonnista 13 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2096/87 (EYVL L 196, s. 4).

20 — Tosiasiassa tuomiossa viitataan epämääräisesti EY:n perustamissopimuksen 28 artiklaan (josta on muutettuna tullut EY 26 artikla) ja 113 artiklaan sekä todetaan, että kyseisten määräysten soveltamisalojen rajaamisella ei voi olla vaikutusta säädöksen pätevyyteen, sillä neuvoston päätöksentekomenettelyt ovat kummassakin tapauksessa samanlaiset (4 kohta).

varten. Toisin sanottuna yhteisöllä on 113 artiklan nojalla toimivalta sopia yhtenäisistä periaatteista menettelyssä, jossa muut kuin yhteisötavarat tai sellaiset vientiin tarkoitetut tavarat, joiden tullimuodollisuudet on suoritettu, voivat liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen, sekä säätää siitä, että väärennetyiksi ja laittomasti valmistetuiksi epäillyt tavarat pysäytetään tulliin niiden kauttakuljetuksen aikana tulliviranomaisten suorittamin toimenpitein.

31. Tästä seuraa, että asetuksen N:o 3295/94 1 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan silloin, kun asetuksessa tarkemmin määriteltyjen kaltaiset, kahden Euroopan yhteisöön kuulumattoman maan välillä passitettavat tavarat väliaikaisesti pysäytetään tulliin jossakin jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisten suorittamin toimenpitein tavaramerkin tai vastaavan sellaisen oikeudenhaltijan hakemuksesta, jonka yrityksen kotipaikka on kolmannessa maassa.

Ratkaisuehdotus

32. Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Oberster Gerichtshofin esittämään ennakkoratkaisukysymykseen seuraavasti:

Väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensiomenettelyyn asettamisen kieltämistä koskevista toimenpiteistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3295/94 1 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan silloin, kun asetuksessa tarkemmin määriteltyjen kaltaiset, kahden Euroopan yhteisöön kuulumattoman valtion välillä passitettavat tavarat väliaikaisesti pysäytetään tulliin jossakin jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisten suorittamin toimenpitein tavaramerkin tai vastaavan sellaisen oikeudenhaltijan hakemuksesta, jonka yrityksen kotipaikka on kolmannessa maassa.